

duben/apríl 2020

Noviny z rodiny

139. číslo členského bulletinu Ligy pár páru

Život zvíťazil

Mária Schindlerová

„Mysleli sme si, že budeme navždy zdraví v chorom svete...“ Tieto slová pápeža Františka zazneli v jeho hlbokom poslanstve svetu pri požehnaní Urbi et Orbi. Svet je chorý. Umierajú tisíce ľudí. Smrť nám dýcha na krk. Je prítomná – hoci možno to ešte teraz nepociťujeme tak ako v tých najviac zasiahnutých krajinách. A do týchto dní zaznieva Evanjelium života. Život zvíťazil. Pán života a smrti porazil smrť. Premohol ju, lebo nie sme len telo. Aj keby naše telo podľahlo smrti, veríme, že duša žije večne. A telo bude vzkriesené tiež. Nemáme v moci koronavírus. Ale máme v moci svoje rozhodnutia. Máme možnosť voľby. Na začiatku pôstu sme čítali z Knihy Sirachovcovej:

Ak chceš, môžeš plniť prikázania; je v tvojej moci ostať verným.

Boh položil pred teba oheň a vodu, siahni rukou po tom, čo chceš.

Pred človekom stojí život a smrť, dostane to, čo si vyvolí.

Veľká je Pánova múdrosť; Pán je všemohúci a vidí všetko.

Jeho oči hľadajú na tých, čo sa ho boja, on pozná každý čin človeka.

Nikomu nekáže konať bezbožne, nikomu nedáva súhlas, aby hrešil.

V týchto dňoch si pripomínáme aj 25. výročie encykliky *Evanjelium vitae*, Evanjelia života. Naša služba chce byť súčasťou tohto ohlasovania. V LPP chceme byť hlasom – ozvenou – Pánovho slova. Nejde nám iba o to, „aby ľudia nepoužívali/nebrali antikoncepciu, aby žili zdravo“. Naša služba je súčasťou ohlasovania evanjelia života – aj keď ide o záchranu života duše cez správnu voľbu: nie hriechu, áno vernosti Bohu. Aj keď bude mať táto voľba podobu zdržanlivosti, podobu poslušnosti, pokory, námahy...

Viera neznamená len veriť, že Boh je – to veria aj diabli, a v nebi nie sú... hovorí svätý Jakub. Viera znamená veriť aj to, že Boh je Otec – milujúci, všemohúci, všetko vie, všetko pozná, chce nám dobre... Veriť, že On je autorom zákonitosti, pánom života aj smrti. Nech nás tieto pôstne a veľkonočné dni, ktoré prežívame tento rok inak, priblížia k Bohu a posilnia našu vieru!

Chraň a opatruj, miluj a zachovávej život

Jitka Nováková

Před pětadvaceti lety, 25. března 1995, vydal papež Jan Pavel II. encykliku *Evangelium vitae*, encykliku o životě, který je nedotknutelné dobro. Dokument vychází proto, „aby byla opět jasně a jednoznačně potvrzena hodnota lidského života a jeho nedotknutelnost a zároveň aby byla všem lidem i každému jednotlivci ve jménu samotného Boha adresována tato důrazná výzva: *chraň a opatruj, miluj a zachovávej život, život každého člověka! Pouze na této cestě nalezněš spravedlnost a pokrok, pravou svobodu, pokoj a štěstí!*“ (EV 5)

Tato výzva přichází v době, kdy většina států akceptuje potraty, antikoncepční metody, z nichž mnohé vedou ke zničení již počatého života, různé formy asistované reprodukce, výzkumy na embryích a v západním „vyspělém“ světě se stále častěji diskutuje o legalizaci eutanázie. „*Sou to činy, které povolna ve vědomí společnosti ztrácejí charakter ‚provinění‘ a náhle dostávají povahu ‚práva‘, takže je dokonce požadováno, aby byly uznány veřejným zákonem a provozovány v rámci bezplatné zdravotní péče. Tyto násilné skutky zasahují život právě v těch situacích, kdy je nejkřehčí a nemá žádnou možnost se bránit. A ještě mnohem horší je, že tato bezprávi proti životu se dějí právě v rodině, která je svou podstatou určena k tomu, aby byla ‚svatyní života‘.*“ (EV 11)

Dnes, čtvrt století od svého vydání, je encyklika možná ještě aktuálnější. Potvrdilo se varování, že stojíme na kluzkém svahu, společenská situace je často stále více nepřátelská k životu. Zároveň ale přibývá těch, kdo nezištně nabízejí pomoc, přijímají a chrání lidský život, zvláště ten, který je slabý a zranitelný.

Jan Pavel II. říká: „*Všichni stojíme před krutým a rozhodujícím zápasem mezi dobrem a zlem, životem a smrtí, ‚kulturou smrti‘ a ‚kulturou života‘. Nestojíme ‚před tímto zápasem, ale ve skutečnosti jsme ‚vnitř‘: všichni jsme jím ovlivněni a nemůžeme uniknout té základní povinnosti, být bezpodmínečně vždy na straně života.*“ (EV 28)

Na Velký pátek se Ježíšovým učedníkům mohlo zdát všechno ztracené. Třetího dne ale Ježíš vstává z mrtvých... Ti, kdo stojí na straně života, stojí na straně Vítěze, na straně Toho, kdo smrt jednou provždy přemohl.

(Text encykliky si můžete přečíst zde: http://teologietela.paulinky.cz/_d/Jan-Pavel-II.-1993-EVANGELIUM-VITAE-revize-pro-pdf.pdf.)

Stojí za to poznať svoju plodnosť

pár riadkov od absolventov kurzu STM – Matej a Diana

Manželmi sme jeden a pol roka a nedávno sme sa stali aj rodičmi. V manželskom zväzku sme krátko, preto nechceme poučať alebo radiť. Skôr len povzbudiť a napísať pár riadkov o tom, prečo a ako sme sa rozhodli v manželstve praktizovať prirodzené plánovanie rodičovstva, a v čom vidíme, že je to naozaj dobré.

O prirodzenom plánovaní rodičovstva sme vedeli už skôr od priateľov, ktorí už boli manželia. Avšak až po zásnubách prišla túžba dozvedieť sa viac o tom, čo to prirodzené plánovanie rodičovstvo je, ako to celé funguje a prečo ho máme aplikovať do nášho manželského života. Mali sme veľa otáznikov, no vedeli sme, že chceme hľadať spoločnú cestu manželského zblížovania, bez ubližovania si, s úctou, rešpektom a zároveň stále s vášňou a láskou.

Už pred svadbou sme žili v čistote. Pre niekoho staromódne, no pre nás nie. Stojí to za to vytrvať a ne-

stávať vzťah pred svadbou na fyzickom, intímnom zblížení. Nevravíme, že to bolo ľahké. Prirodzene sme sa priťahovali a niekedy to bolo ťažšie, ale vyplatilo sa. Po vyslúžení si sviatosti manželstva sme si len potvrdili, že sme nič nezmeškali, že to tak všetko ma byť. Urobili sme veľmi dobre a môžeme len odporúčať.

Prihlásili sme sa teda na kurz symptotermálnej metódy, ktorá sa nám najviac páčila. Viedol ju manželský pár z Ligy pár páru. Lektori nás uviedli do problematiky a povedali nám veľa nových a hodnotných informácií. Už po prvom stretnutí kurzu sme mohli začať metódu aplikovať, čo bolo skvelé, lebo do svadby ostávalo vyše pol roka a my sme vedeli, že tak budeme mať dostatok záznamov, aby sme mohli objektívnejšie vyhodnotiť a čítať tak presnejšie našu plodnosť ešte pred svadbou. Boli sme radi, že aj v manželstve budeme môcť žiť čistotu.

Tiež sme sa na kurze dozvedeli, ako je to celé detailne vymyslené. Bližšie sme spoznali hlavne ženskú plodnosť (pri mužoch nám to bolo jasné ☺) a tiež, ako to funguje v manželstve nielen po tej prirodzene priťahujúcej stránke, vášnivej a zároveň dôverujúcej Bohu, ale aj po tej ľudskej, biologickej. Potom sme vedeli, kedy je obdobie počať bábätko a kedy je zas čas, keď môžeme upevňovať náš manželský sľub bez počatia. A verte, toho času je dosť ☺. Stvoriteľ odviezol perfektnú prácu a vymyslel to do detailov.

Počas praktizovania metódy nám boli záznamy aj výborným zrkadlom. Prekvapilo nás, koľko sme sa zo záznamov mohli dozvedieť a objavovať tak fungovanie tela v tejto oblasti. Hneď sme mohli vyhodnotiť, či náhodou nežijeme uponáhľaný život a máme spomaliť, oddýchnuť si, zmeniť stravu alebo viac

hydratovať svoje telo, hlavne to ženské. Niektoré signály nášho tela sme jednoducho predtým prehliadali a mali sme ich zo života vytesnené, no vďaka sledovaniu sme si ich začali viac všímať a mali tak pochopiteľnejší obraz.

Keďže žijeme v meste, odkiaľ ani jeden z nás nepochádza, naše víkendy pred aj po svadbe boli večne na cestách za rodinami a priateľmi. Samozrejme, aj tu nám dala tabuľka hneď obraz, ako telo reaguje, a my sme mohli vidieť, čo môžeme predpokladať v budúcnosti pri podobných situáciách. Taktiež iná strava, sťahovanie sa do podnájmu nášho jednoizbového bytu alebo stres zo štátnic či z finančnej uzávierky v práci boli tiež hneď viditeľné, napríklad zmenou bazálnej teploty.

Ďalším našim zistením bolo aj to, že sme sa ako manželia viac zblížili a otvorili vo vnímaní intímnosti jeden pre druhého. Nie je to len záležitosť ženy, manželky, ale aj manžela, muža. V našom prípade to bolo tak, že ráno pri meraní raz zapísal hodnotu jeden a raz druhý. Potom sme ju spoločne vyhodnocovali a takto sme boli a stále sme v tom spolu. Veď je to naša plodnosť. Ešte pred svadbou sme rozmýšľali o tom, či sa naše zaznamenávanie nezvrhne len na také skúmanie bez romantiky. Keď to spätne zhodnotíme, nie je to tak a našli sme si systém, ktorý nám vyhovoval, a stále to malo a má svoju „šťavu“.

Samozrejme, všetko má dve strany mince. Aj my sme sa niekedy museli popasovať s lenivosťou alebo s únavou a vynaložiť úsilie vytrvať a byť trpezliví, aby sme počkali na tú správnu chvíľu. Ale to nech nikoho neodradí. Stojí to za to, poznať svoju plodnosť. Či už objavujeme svoju plodnosť cez symptotermálnu metódu alebo cez inú metódu, je to jedno. Myslíme si, že dôležité je byť v tom slobodní a to doslova. Nech nepokoj a napätie nepríde do manželskej intimity.

A práve to je to, prečo sa oplatí prejsť možno aj menšími či väčším úskaliami, hlavne na začiatku pri spoznávaní plodnosti. Táto cesta s Pánom a v pochopení tohto jeho daru nám dala otvorenosť, úprimnosť a ešte väčšiu blízkosť a v konečnom dôsledku aj väčšiu slobodu v prirodzenom plánovaní a tešení sa na manželské spojenie, ale aj na dni bez neho, keď si lásku prejavujeme inak. Pravda, veď je veľa ďalších spôsobov ako si môžeme prejavovať náklonnosť a upevňovať piliere manželskej lásky!

PPR jako životní styl 4

Jitka a Mirek Novákoví

Povolání k lásce

„Bůh stvořil člověka ke svému obrazu a podobě: z lásky ho povolal k životu a současně ho určil k lásce. Bůh je láska a prožívá sám v sobě tajemství osobního společenství lásky. Když tvoří Bůh člověka podle svého obrazu a udržuje ho ustavičně v bytí, vkládá do

lidské přirozenosti také mužské a ženské povolání a zároveň i schopnost a odpovědnost k lásce a společenství. *LÁSKA je proto základní a přirozené povolání každého člověka.*“ (Familiaris consortio, 11)

Když se zaposloucháme do příběhu stvoření, načrtnutého v prvních dvou kapitolách knihy Genesis, uvědomíme si, že hybnou silou všeho je LÁSKA. Bůh z lásky tvoří člověka, daruje mu vše, co potřebuje pro svůj život. Pomáhá mu pochopit, že „není dobré, aby byl sám“, že je stvořen pro život ve vztahu, ve vzájemné lásce. Žena se stává darem pro muže a muž se stává darem pro ženu... jeden druhého dostávají „darem“ od Boha, jako „pomoc“, aby mohli uskutečnit svoje lidství a naplnit své povolání: být obrazem Božím, mít podíl na Jeho lásce, odrážet alespoň zlomek z její krásy, velikosti, nezištnosti. Manželství se stává ikonou lásky uvnitř Trojice, lásky tak velké, že může dát vzniknout novému životu. „*Obrazu monoteistického Boha odpovídá monogamní manželství... způsob, jakým miluje Bůh, se stává mírou lidské lásky... Člověk je v jistém smyslu nekompletní a bytostně zaměřen k tomu, aby v druhém našel doplňující část pro svou celistvost... může se stát kompletním jedině ve společenství s druhým pohlavím.*“ (srv. Deus caritas est, 11)

Písmo zdůrazňuje, že to, co Bůh stvořil, je dobré – včetně rozdílnosti mezi mužem a ženou, tělesnosti, daru sexuality. To vše se má stát DAREM pro druhého.

Dnes mnozí adorují tělo a zapomínají, že člověk má také duši. Jindy se můžeme setkat s názorem, že tělo je špatné, sexualita hříšná a rozdíly mezi mužem a ženou jsou jen zdrojem konfliktů a vzájemných zranění. Ani tento pohled na člověka však není biblický. Bůh dal člověku dobré dary. Daroval mu také svobodu, protože bez svobodného rozhodnutí není možné skutečně milovat. Stejně jako první lidé v ráji, i každý z nás dostává svobodu Boží plán přijmout – je možné ho ale také odmítnout. Dary, které jsme od Boha obdrželi, mohou sloužit dobru a lásce, ale je také možné je sobecky zneužít.

Rozhodnutí prvních lidí známe: chtěli být jako Bůh a sami určovat, co je dobré a co zlé. Boží plán odmítli. Jan Pavel II. charakterizuje podstatu prvotního hříchu jako omítnutí DARU. Člověk odmítá Boží lásku, přestává očekávat Boží obdarování a zmocňuje se plodu ze stromu poznání dobrého a zlého. Hřích zraňuje srdce člověka. Tato logika se přenáší i do vztahu mezi mužem a ženou: člověk si uvědomuje, že nemusí být „darem lásky“ a očekávat „dar lásky“ druhého, ale že logiku daru může odmítnout a může se druhého „zmocnit“, „využít“ ho k uspokojení svých potřeb a a tužeb. Partner jako by přestával být osobou a stával se „věcí“. Často podléháme pokušení „zpředmětnění“ druhého, pokušení chovat se k němu spíš jako k tomu, kdo má naplňovat mé potřeby, touhy a očekávání než jako k člověku, kterého chci milovat sebedarující láskou.

„Druhá osoba už není subjektem, kterému se dáváme a který přijímáme, ale objektem, kterého se zmocňujeme, abychom ukojili svůj instinkt... sexualita se ze struktury společenství snadno změní na strukturu ovládní.“ (L. Melina)

Dobře si uvědomujeme, že náš život nežijeme v ráji. Když vidíme mnohé vztahy v našem okolí a když si upřímně přiznáme také své vlastní limity a slabosti, může se zdát, že ten nádherný plán, který měl Bůh s člověkem, je navždy ztracen, že člověk není schopen skutečné lásky. Příliš často zaměňujeme skutečnou lásku a sebelásku, příliš často nejsme schopni vidět tvrdost našeho srdce.

Ani realita hříchu však nedokáže zničit Boží plán, který zůstává vepsán v lidském srdci. Hřích nezpůsobil, že „Boží obraz a podoba v lidské bytosti, jak muže, tak ženy, byly zničeny... ale, že tato podoba byla ‚zatemněna‘ a v jistém smyslu ‚umněšena‘.“ (Mullieris dignitatem, 9)

Je potřebné zpytování svědomí, snaha objevovat tyto sklony k sobectví ve svém srdci a neustálý „boj“ o sebedarující lásku. Tento boj se odehrává v srdci každého z nás – mohli bychom se svatým Pavlem říci: „Chťit dobro, to dokážu, ale vykonat už ne. Vždyť nečiním dobro, které chci, nýbrž zlo, které nechci... Jak ubohý jsem to člověk! Kdo mě vysvobodí z tohoto těla smrti?“ (Řím 7, 18-19.24) Naději přináší poslední verš sedmé kapitoly: „Jedině Bohu buď dík skrze Ježíše Krista, Pána našeho!“ (Řím 7, 25)

Realita, ve které žijeme, není dána jen Božím povoláním k lásce a velkými obtížemi v jeho uskutečňování, tvrdostí našeho srdce, kterou způsobil hřích. Nesmírně důležitá je milost vykoupení, kterou nám přináší Ježíš Kristus, to on nás osvobozuje z otroctví hříchu, uzdravuje naše „kamenná srdce“ a učí nás skutečné lásce: „Kristus obnovuje plán, který Stvořitel na počátku vepsal do srdce muže a ženy, a daruje jim při slavení svátosti manželství ‚nové srdce‘. Tak mohou manželé nejen překonat ‚tvrdost srdce‘, ale také a především mohou mít účast na plné dokonalé lásce Krista.“ (Familiaris consortio, 20)

Škola lásky – Dekalóg pokoja IV.

Zuzka Košťálová

*Iba dnes sa prispôsobím okolnostiam a nebudem chcieť,
aby sa okolnosti prispôbovali mojim prianiam.*

Po dlhej studenej zime prichádza konečne jar. Teplé lúče slnka už začínajú prebúdať prvé jarné kvety. Všetko dýcha teplom a radosťou. Sny. Prichádzajú spolu s jarou. Konečne môžem byť viac vonku, pracovať v záhrade a cez víkend ísť aj na výlet do prírody. Mamičky vyťahujú von kočiare a deti trávia čas na detskom ihrisku. Tie vzácne a krásne časy sú už za mnou. Dúfam, že zatiaľ len na čas. Možno prídu časom vnúcatá a budú chcieť ísť opäť na pieskovisko.

Naše deti sú už veľké. Vyrástli a chodia na vysokú školu. Moje obľúbené sny sa nepremieňajú na realitu, ale menia sa na nové sny, ktoré sa odsúvajú stále ďalej a ďalej. Deti finišujú so zápočtami a pripravujú sa na skúšky. Nemajú čas navštíviť prírodu. Tlačia ich termíny a mňa zas „topánky“. Tak rada by som išla do prírody. Ale nie sama. Manžel so mnou nepôjde kvôli zdravotnému stavu, a aj tak si radšej cez víkend oddýchne doma. No čo, aspoň budem mať čas v sobotu dlhšie pracovať v záhrade. Les je blízko, vtáky štebocú a cvrčky cvrlikajú. Občas zazriem aj srnku. V nedeľu nemáme plánovanú žiadnu návštevu ani kurz STM, tak pôjdem na blízky kopec aspoň s mojou najmladšou dcérou a bude fajn.

Angelo Roncalli (pápež Ján XXIII.) vedel, aký mnohotvárnny môže byť človek:
„... aký kolísavý a nestály, plný túžby a obnažený túžbou. Prežíval to aj v sebe samom. Niekedy si prial iné okolnosti, než práve boli. V jeho dlhom živote boli obdobia, v ktorých túžil po zmene. Najmä roky v Bulharsku, v Turecku a Grécku. V týchto rokoch si niekedy pripadal na okraji udalosti. Zabudol na neho Vatikán? No vtedy si predsavzal: ‚Zostanem až do konca poslušný.‘ I keď sa zdá, že zodpovední v Cirkvi na neho zabudli, Boh o ňom vie a to mu dávalo silu vytrvať. Svoje úlohy si nevyberal sám, boli mu zverené. Plnil ich s odovzdanosťou a ako dobre len mohol. Plnil ich s humorom a so svätosťou. Nie jedna situácia mu nebola po chuti, nebola mu po vôli. A predsa sa do nej vložil, aby v nej slúžil Bohu i ľuďom. Pritom v Duchu rástol, v srdci jemnel a v konaaní sa otváral druhým. Tak sa mohol stať Otcom všetkých ľudí a hovoriť: ‚Ja som Jozef, váš brat!‘“

V sobotu bolo mimoriadne krásne. Všetko som stihla zasadiť, očistiť a ešte si aj chvíľu posediť na lavičke. V nedeľu pršalo. Výlet na kopec sa nekonal. Odložila som ho na neskôr. Manžel sa potešil. Po dobrej káve otvoril počítač. Aj tak už bolo treba „oprášiť“ slide na snúbeneckú náuku a z ústredia LPP sme dostali aj priebežné vzdelávanie pre lektorov STM. Dostávame ho štyri razy ročne, aby sme sa neustále cvičili vo vyhodnocovaní záznamov aj komunikácii. Tak sme mali na to aspoň čas. Nedeľa ubehla ako voda a ani sme nespozorovali, že prestalo pršať. Večer k nám prišla naša vydatá dcéra a povedala, že na najbližší Deň matiek si nemám nič plánovať, ale ísť so všetkými na výlet. Vraj si všetci urobia čas. Ďakujem. Keď sa moje sny nedajú realizovať, učím sa prispôbovať okolnostiam a vidieť viac ako seba. Práve v neznámych situáciách sa môžem učiť plniť Božiu vôľu. Veď situácia, do ktorej som postavená, je školou lásky.

Redakčná poznámka: Keď Zuzka písala tento článok, ešte nebol koronavírus a s ním spojená situácia taká ako dnes. Ale posledný odsek o škole lásky v neznámych situáciách sedí presne!

Střípky z lázní

Mařenka Kolčavová

Jsem zase doma po pěti týdnech strávených v nemocnici a na rehabilitaci. Je to už druhá taková zkušenost. Před dvěma roky byla 1. TEP kolene. Pamatuji se, jak se mě tehdy místní kněz ptal, jak se mi v lázních líbí. „Nu, zatím jsem tam za exota, mám 7 dětí a sháním se po mši svatě,“ odpovídala jsem s úsměvem, ale uvědomila jsem si, že mi až takhle mezi cizími dochází, pro kolik lidí je to překvapující. A tak si teď v duchu procházím ty uplynulé dny, krátké rozhovory u jídla, při čekání na procedury, na procházce v parku... „Taky jste se byla projít?“ Odpovídám: „Byla jsem na mši, bývá v kapli na Elišce.“ U stolu hlásím a rozdávám na oslavu bonbony, že se nám narodilo 13. vnoučátko. A pak v rozhovorech slyším: „Od svých dvou dětí se asi vnoučat nedočkám, jezdí po festivalech, cestují, jezdí na motorkářské srazy... děti jim vůbec nechybí, a to už mají přes 30 let. Těším se, že to třeba přijde a že snad na děti nebude už moc pozdě.“ Nemám odvahu vyslovit, že z vědeckých poznatků vím, že HA nejenom chemicky ošetřuje plodnost, ale že přímo v mozku mění a blokuje touhu po dětech.

Později si domlouvám den bez masa, je Popeleční středa. Dojde na rozhovor, že všichni u stolu jsou pokřtění... Samozřejmě dojde na otázku, jaké to je mít tolik dětí, jestli jsou plánované apod. Na to se odpovídá hezky, protože mám jen 7 dětí, moje teta jich má 13 a povídání o velké rodině je krásné téma. Při rozhovoru o koníčcích zmiňuji, že učíme s manželem kurzy symptotermální metody. Musím pak krátce vysvětlovat, co to vlastně je. Ještě se mi vybavuje krátká diskuse v kroužku lidí před cvičením. Náruživý kuřák se rozkašle a bývalá sestřička ze záchranky mu domlouvá. Samozřejmě, že kuřák ví, jak hazarduje se zdravím. Zmiňuji se, že stejně tak uživatelky HA ví, jak je to nebezpečné, a přesto to ignorují. A sestřička se rozvykládá, kolik mladých holek vezla s embolií po užívání HA.

Jsou to jen střípky a uvědomuji si, že nejsem moc zvyklá mluvit o své víře, že jsem naučená neprovokovat s tématem PPR... zaskočena kdysi nepřátelskými reakcemi: „Ty vaše metody!“ A přesto vím, že uposlechnout a vnímat Boží plán, pro nás stvořený a v nás zakódovaný, přineslo tolik dobra do našeho manželství, do naší rodiny i do manželství našich dětí. A budu se modlit za odvahu, učit se více mluvit o vzácných darech, které jsou nám dány.

Noviny z rodiny LPP vydává šestkrát ročně jako členský bulletin společně Liga pár páru ČR, z.s. a Liga pár páru v SR. České ústředí: Jitka a Miroslav Novákoví, Milhostice 6, 25791 Červený Újezd, +420312686642, lpp@lpp.cz, www.lpp.cz, číslo účtu: 2801370422/2010. / Slovenské ústredie: Jozef a Simona Predáčovci, Slovenskej armády 15, 95301 Zlaté Moravce, 0908722055, lpp@lpp.sk, www.lpp.sk, číslo účtu (SR): 2401049920/8330, platba z ČR: 2401049920/2010. Minimální členský příspěvek je 150 Kč /12 € ročně. Jsme vděční za příspěvky pro práci Ligy. Kurz STM PPR pro manžele a snoubence: 4 setkání po 2½ hodinách, většinou v měsíčních intervalech. Pro aktuální kurzy a informace viz web. Redakční rada: Jitka Nováková, Jozef Predáč, Adam Prentis.